

KILENCEDIK KOMMENTÁR

A KKP BŰNÖZŐ TERMÉSZETÉRŐL

Előszó

Majdnem egy évszázados történelmén keresztül az erőszakos kommunista mozgalom az emberiség számára csak háborút, szegénységet, kegyetlenséget és diktatúrát hozott. A Szovjetunió és a kelet-európai kommunista pártok összeomlásával ez a végzetes és abszurd dráma a múlt század végére utolsó állomásához érkezett. Nincs egyetlen állampolgár sem, az egyszerű kisembertől a párttitkárig, senki sem hisz már a kommunizmus mítoszában.

A kommunista rezsim nem Isten parancsára, és nem is demokratikus választások útján jött létre. Romboló ideológiájú hatalmának törvényessége teljességgel kétségbe vonható.

A KKP nem hajlandó a történelem követelésének megfelelően lelépni a történelem színpadáról. Ehelyett a különböző politikai mozgalmak során, évtizedek alatt kifejlesztett kegyetlen módszereket használja, hogy megújítsa haldokló legitimitását.

A KKP reformpolitikája és nyitási kísérletei csak elfedik azon reménytelen szándékát, hogy megőrizze totalitárius hatalmát. Kínának az utóbbi 20 évben elért gazdasági sikerei sem tették le a KKP-val, gyilkoló bárdját. Inkább hasznot próbál húzni ezekből az eredményekből, hogy elvtelen kiskirályságának arcukat megújítsa, valójában azonban egyre hazugabbá és álnokabbá válik. A legszörnyűbb az, hogy mindent megtesz a nép alapvető erkölcsi normáinak megsemmisítésére, az embereket manipulálva igyekszik minden kínait bűnözővé tenni, és olyan környezetet teremteni, amelynek segítségével „lépést tartanak az idővel”. Ebben a történelmi pillanatban különösen fontos számunkra, hogy világosan megértsük, miért cselekszik úgy a KKP, mint egy bűnöző, fel kell tárunk bűnöző természetét, hogy a kínai nép hosszan tartó stabilitást és békét érhessen el, és minél hamarabb új korszakba léphessünk és elkezdhessük építeni a gyönyörű, megújult jövőt.

1. A KKP bűnöző természete sohasem változott

1.1 Kiknek a kedvéért vannak a reformok?

A történelem folyamán valahányszor a KKP válságba került, igyekezett demonstrálni, hogy javító változtatásokat szeretne, ezzel egy új illúziót akart elhíttetni az emberekkel. Kétségtelen, hogy ezek az illúziók időről időre füstbe mentek. Ma a KKP rövid távú eredményekre törekszik és a gazdasági fellendülés látszatát próbálja kelteni, ezzel is győzködve az embereket egy róla kreált új illúzióról. Ugyanakkor a KKP és a nép közötti alapvető érdekkülönbségek megmutatják, hogy ez a hamis fellendülés nem tart sokáig. A KKP ígérte reformnak egyetlen célja van: hogy megőrizze hatalmát. Ez a reform biceg, mert csak a felszínt változtatja meg, a lényegi dolgokat nem. Ez alatt a bicegő fejlődés alatt társadalmi válság érik. Ha kitör a válság, komoly károkat fog okozni az egész nemzetnek és minden egyes embernek.

A vezetők változásával a KKP vezetőinek új nemzedéke került hatalomra, akik nem vettek részt a kommunista forradalomban és ezért egyre kisebb a tekintélyük a nép vezetésében. Legitimitásának válsága mellett, a KKP igyekezett védeni

érdekeit, melyek legfőbb garanciájává váltak a KKP-n belüli egyes tagok érdekeinek védelmére. A KKP természete egoista. Senki sem felügyelheti. Abban reménykedni, hogy egy ilyen párt békés úton aláveti magát az ország fejlődési szükségszerűségeinek - az a következő illúzió.

Nézzük csak, mit mond a KKP szócsöve a Nép Napilapja 2004. július 12-i számának címlapja: „A történelmi dialektika a következőre tanította a párttagokat: „Azokat a dolgokat, amelyeket meg kell változtatni, muszáj megváltoztatni, ellenkező esetben romlás következik be, és azok a dolgok, amelyeket nem kell megváltoztatni, maradjanak változatlanul, különben ez önpusztuláshoz vezet”.

Mik azok a dolgok, amelyeket változatlanul kell hagyni? A Nép Napilapja ezt így magyarázza: „A Párt vezető vonalának – az egy központ, két támaszpont elméletnek egy évszázadon keresztül rendíthetetlennek kell lennie.”

Az emberek nem értik pontosan, mint is jelent az „egy központ”, „két támaszpont” kifejezés, de azt értik, hogy a Párt elhatározása, hogy megőrizze közös érdekeit és a diktatúra sohase változzon meg. A kommunizmus az egész földön vereséget szenvedett, és már a végét járja. Ez mindig így van, hogy minél romlottabbá válik valami, annál rombolóbb haldoklásában is. A KKP-val párbeszédet folytatni a demokratikus átalakításról, annyit jelent, mint elkérni a tigristől a bőrét.

1.2 Hogyan élhet Kína a Kommunista Párt nélkül?

Miközben Kína a teljes összeomlás felé halad, a nép hirtelen észrevette, hogy a Párt ördögi kísértete, a lehető legaljasabb módszerekkel vezette be a kártevő elemeket az átlagemberek életének minden területén.

Mennyi kínai sírt keservesen a halott Mao arcképe előtt, kétségbeesve kérdezve: „Hogyan élhet Kína tovább Mao elnök nélkül?” A sors iróniájából, 20 év múlva, amikor a világon felmerült a kérdés, mennyire legitím politikai szempontból a kommunista párt, a KKP egy újfajta propagandahullámmal azt sugallta a kínaiaknak: „Hogyan élhet Kína a Kommunista Párt nélkül?”

Valójában a KKP mindenütt jelenlévő ellenőrzése bélyeget ütött kultúránkra és tudatunkra, hogy még a KKP értékelésének kritériumait is maga a Párt adta. Ha korábban a KKP kontrollálta az embereket, beépítve saját elemeit, most begyűjti annak a termését, amit már elvetett, mivel minden dolog, amit beépítettek az emberek agyába, mára minden sejtjükig átalakította őket és beépült agysejtjeikbe is. Az emberek a KKP logikájával gondolkoznak, sőt a KKP helyébe képzelik magukat és úgy döntenek el, hogy mi a jó és mi a rossz. Ami az egyetemisták, 1989. június 4-én a Tiananmen téri (Mennyei béke téri) leverését illeti, néhányan azt mondják: „Ha Jiang Zemin helyében lennék, én is megsemmisíteném a Fálun Gong-ot”. Ami pedig a szólásszabadság tilalmát illeti, a következők hangzanak el: „Ha én lettem volna a Kommunista Párt helyében, én is ezt tettem volna.” Az igazság és a lelkiismeret elveszték, csak a Kommunista Párt logikája maradt meg. Ezek a következményei a KKP által alkalmazott gonosz és kegyetlen módszereknek. Amíg a KKP folyamatosan csepegteti méreganyagát az emberek agyába, addig az mindig új erőre kap, hogy megőrizze hatalmát.

Hogyan élhet Kína a KKP nélkül? Ez a gondolkodásmód pontosan illeszkedik a KKP szándékába, hogy hatalma alatt tartsa az embereket, akiknek az ő logikája szerint kell gondolkodniuk.

Kína népe 5000 évet élt a Kommunista Párt nélkül. A világon egyetlen nép sem volt, aki megállt volna a társadalmi fejlődésben csak azért, mert valamelyik rezsimje elbukott. Ugyanakkor a KKP ördögi uralmának évtizedei után az emberek ezt a tényt már nem képesek tisztán látni. A KKP továbbfolytatja propagandáját,

hogyan az emberek úgy gondoljanak a Pártra, mint saját anyjukra. A KKP mindenütt jelenlévő politikája oda juttatta az embereket, hogy nem tudják elképzelni nélküle az életüket.

Mao Ce-tung nélkül Kína nem omlott össze, összeomlana a KKP nélkül?

1.3 Mi a káosz igazi oka?

Sok ember ismeri a KKP igazi arcát, helyesen értékeli ördögi viselkedését és ki nem állhatják harcait és csalásait. Azonban ezzel egy időben tartanak politikai mozgalmaitól és az ezekből származó káosztól, és félnek attól, hogy zűrzavar lesz Kínában. Ezért, amikor a KKP felfordulással fenyegetőzik, az emberek szó nélkül követik parancsait és teljesen erőtlenné érzik magukat a zsarnoki hatalom előtt.

Valójában összefogva a többmillió létszámú hadsereggel és a felfegyverzett rendőrséggel a KKP maga a felfordulás forrása. Az átlagembereknek sem okuk, sem lehetőségük nincs, hogy felfordulást keltsenek. Éppen az összeomlás szélén álló KKP vezeti megdöglő népet a káosz felé.

„A stabilitás mindennél fontosabb“, „Csírájában elfojtani minden instabilitást előidéző elemet“ – ezek a szlogenek váltak elméleti alapjaivá az emberek elnyomásának. Ki a felelős azért, ha Kínában nincs stabilitás? Nem a zsarnokságra szakosodott KKP? A KKP zavart kelt, aztán létrehozta a káoszt, amit lever. Így csak egy gonosztevő viselkedik.

2. A KKP feláldozza a gazdasági fejlődést

2.1 Mások munkája árán megszerezni az emberek hitét

A KKP legitimitását az elmúlt 20 év gazdasági eredményeire alapozza. Valójában ezt a gazdasági növekedést a kínai nép fokozatosan érte el, miután a KKP kissé enyhített a béklyókon, így ezek az eredmények nem a KKP érdemei. Ugyanakkor a KKP nemcsak hogy magának tulajdonítja ezeket az eredményeket, de a néptől elismerést is vár el ezért. Reméli, hogy az emberek elhiszik, hogy nélküle ezeket az eredményeket nem érthették volna el. Mindenki tudja, hogy a nem kommunista országok már rég túlhaladták ezt a fejlődést.

Ha a sportolók aranyérmesek lesznek, hálájukat kell kifejezniük a KKP-nak. A Párt nem habozik annak a hamis képnek a kialakításában, hogy ő a létrehozója a „nagy sportnemzetnek“, ezzel is dicsőítve bölcs vezetését. Kína súlyos veszteségeket szenvedett a SARS járványban, de a Nép Napilapja többször is leköszölte, hogy Kínának sikerült legyőznie a vírust a Párt „alapelmélete, alapvonala, alapelvei és alapvető tapasztalatai“ révén. A Shezhou-V űrhajó fellövése is csak az űrkutatás és technológia szakemberei segítségével volt lehetséges, de a KKP ezt a ténytet is annak bizonyítására használta, hogy csak az ő vezetésével válhatott Kína az egyik legfőbb világhatalommá. Ami Kínának a 2008-as Olimpia megrendezésére való jogosultságát illeti, valójában ezt a „pálmaágat“ a nyugati országok azért nyújtották, hogy Kínát az emberi jogok javítására ösztönözzék. A KKP ezt a ténytet arra fordítja, hogy megerősítse hatalmának legitimitását, és még jobban elnyomja a kínaiakat.

A „hatalmas piaci lehetőség“, amely oly csábítóvá teszi Kínát a külföldi befektetők szemében, valójában az 1,3 milliárd lakosságú Kína vásárlói kapacitásából ered. A KKP ezeket a hiteket nemcsak, hogy a saját előnyére fordította, de fegyvert is kovácsolt belőle a nyugati országok ellen, hogy azok a KKP játékszabályai szerint működjenek.

A KKP minden rossz dolgot a reakciós erőknél és bizonyos személyek titkos szándékának tulajdonít, miközben minden pozitívum a pártvezetést illet. A legkisebb eredmény is arra szolgál, hogy erősítse a KKP helyzetének legitimitását. A KKP még az általa ejtett hibákat is a saját céljait szolgáló pozitívummá változtatja. Pl. amikor a KKP nem tudta tovább titkolni az AIDS terjedését, egy új személyiséget teremtett magának. Óvatosan működésbe hozta a propagandagépezetet, mozgósítva mindenkit a közismert színésztől a párttitkárokig, hogy a legfőbb bűnösből, a KKP-ből a jótévő alakját hozza létre, aki segít minden betegen, és ő a vírus megsemmisítője, aki legyőzi a betegséget. Egy ilyen komoly élet-halál kérdésben a KKP csak arra tudott gondolni, hogy hogyan dicsőítse ezúttal magát. Csak az ilyen bűnös manipulátorok, mint a KKP, lehetnek ilyen szemtelenek, híján minden együttérzésnek, hogy hasznot akarnak ebből is húzni, teljes közömbösséget érezve az emberi életek iránt.

2.2 A rövidlátás miatt bekövetkezett gazdasági veszteségek

Szembekerülve a „legitimitás válságával”, a KKP az 1980-as években a reformok és nyíltság politikájához folyamadt, hogy megtartsa hatalmát. A gyors sikerek hajszolása kilátástalan helyzetbe sodorta Kínát, amelyet a közgazdászok a „lemaradó átkának” neveztek el.

A „lemaradó átkának” és a „lemaradó előnyének” koncepciója, ahogy ezt bizonyos értelmiségiek nevezik, arra a tényre utal, hogy a fejlődő országok, akik később kezdtek fejlődni, több szempontból csak utánozhatják a fejlett országokat. Az utánzásnak két formája lehet: követni lehet társadalmi rendszerüket vagy átvenni technológiai, ipari modelljüket. A társadalmi modellt nehéz követni, mivel a reformok veszélyeztethetik politikai és társadalmi csoportok érdekeit. Ezért a fejlődő országok inkább a fejlett országok technológiáját hasznosítják. Természetesen, a technológia alkalmazása elősegíti a gazdasági fejlődést, de előfordulhatnak előre nem várt kockázatok, sőt hosszú távú visszaesés is.

A KKP az „lemaradó átkának” útját követi, azaz a bukáshoz vezető utat. Az utóbbi két évtizedben a használt technológia bizonyos sikereket hozott Kínának, amit rögtön felhasznált a KKP, hogy megerősítse legitimitását és továbbra is ellenálljon az olyan politikai reformoknak, amelyek alááshatják érdekeit. Így dobják oda áldozatul a nép hosszú távú érdekeit.

2.3 Súlyos ára van a KKP gazdasági fejlesztésének

A KKP egyfolytában a gazdasági fejlődésért dicsőíti magát, de valójában Kína gazdasági helyzete jelenleg a rangsor szerint a világon alacsonyabb, mint a Qing dinasztia idején (1711-1799) volt Qianglong uralma alatt. Qianglong idején Kína a világ GDP-jének 51%-át tette ki. A Sun Yat-sen alapította Kínai Köztársaság korai éveiben (Kuomintang időszak) Kína a világ GDP-jének 27%-át tette ki. 1923-ra ez a szám 12%-ra esett vissza. 1949-ben, amikor a KKP hatalomra került, már csak 5,7% volt, míg 2004-re már nem érte el a 4%-ot sem. A Kuomintang időszakától eltérően, amikor a GDP esése a sokéves háborúk következménye volt, most békés időkben élünk.

Ma, amikor a KKP saját legitimitása érdekében, gyors sikereket és azonnali hasznot szeretett volna elérni, az általa végrehajtott „bicegő” reformok, amelyek csak a saját érdekeinek védelmét szolgálták, nagyon sokba kerültek az országnak. Az utóbbi 20 évben elért gyors gazdasági fejlődés az ország tartalékainak nagy mértékű elpocsékolásából és a környezet pusztításából származott. A GDP jelentős

részét a jövő generáció lehetőségeinek feláldozásával sikerült elérni. 2003-ban Kína kevesebb, mint 4%-kal járult hozzá a világ gazdaságához, és mindemellett az acél, cement és más anyagok felhasználása 1/3 részét tette ki annak, amit az egész világon felhasználtak.

Kínában 1980 és 1990 között a területek kipusztulása 1000-2460 km² területen zajlott. Az egy főre jutó mezőgazdasági terület az 1980-as 2 mu-ról (1300 m²) 2003-ra 1,43 mu-ra (952 m²) csökkent. A föld újrafelosztásának széles körű mozgalmában az elmúlt néhány évben a kínai mezőgazdaság 100 millió mu-nyi szántóföldet vesztett el.

Gyakorlatilag csak a föld 43%-a van jelenleg használatban. Ma Kínában a felhasználható vízmennyiség – 43,95 milliárd tonna, ez már most 82%-kal túlhaladja a környezet kapacitását.

A hét legfőbb folyó vízrendszerében a víz 40,9%-át nem fogyaszthatja sem ember, sem állat. A tavak 75%-a különböző mértékben ásványokkal szennyezett. Soha nem volt ilyen éles a konfliktus a természet és az ember között, mint a mai Kínában. Se Kína, sem a világ nem törődhet bele ebbe a tisztító folyamatba. A gyors fejlődés és gazdag házak külső csillogásával megtévesztett Kína népe, nem veszi észre ezt a fenyegető természeti válságot. El fog jönni az az idő, amikor a természet bosszút áll az embereken – a következmények végzetesek lesznek a kínai nép számára.

Csak összehasonlításképpen: A kommunizmustól megszabadult Oroszország, ahol egyszerre hajtottak végre gazdasági és politikai reformot, az agónia rövid időszaka után gyorsan fejlődni kezdett. 1999 és 2003 között a GDP 29,9%-kal nőtt. A nép életszínvonala szemmel láthatóan emelkedett. A nyugati pénzügyi körök nemcsak vitatják az „orosz gazdaság tüneményét”, de be is fektetnek Oroszországban, mivel perspektivikus ország lett. Oroszország befektetési szempontból az egyik legvonzóbb ország: a 2002-es 17. helyről 2003-ra a 8. helyre lépett elő, amellyel befektetési szempontból a világ első 10 legnépszerűbb országa közé került.

Még India is, amely a kínaiak szemében a szegénység és etnikai konfliktusok országa, az 1991-ben kezdett gazdasági reformok ideje alatt gyors növekedést és 7-8%-os gazdasági fejlődést ért el. Indiában viszonylag teljes jogi rendszere van a piacgazdaságnak, egészséges a pénzügyi rendszer, jól fejlett a demokratikus rendszer és stabil a társadalmi tudat is. A nemzetközi közösség Indiát, mint egy nagy fejlődési lehetőségekkel rendelkező országot tekintik.

Ezzel ellentétesen a KKP csak a gazdasági reformmal foglalkozik, figyelmen kívül hagyva a politikai változtatásokat. A gyors ütemben virágzó gazdaság csalóka látszata a társadalmi rendszer illúzióját kelti, amely természetes fékjévé válhat a „társadalmi fejlődésnek”. Ez az egyoldalú reform növekvő egyenlőtlenséget okozott a kínai társadalomban, és kiélezte a társadalmi konfliktusokat. Az emberek által elért pénzügyi nyereségeket nem védik szisztematikusan stabil jogi és alkotmányos rendszerek. Ezen kívül, a hatalmat kezükbe tartó kommunisták az állami tulajdon privatizációját arra használták ki, hogy telerakják a saját zsebüket.

2.4 A KKP újra és újra megtéveszti a parasztokat

A KKP a hatalmat a parasztok segítségével ragadta magához. A falusi lakosok, a KKP által ellenőrzött kerületekből létezésének kezdeti időszakában odaadtak mindent, amit csak tudtak. Ellenőrzést szerezve az ország felett, a Párt ugyanazokat a parasztokat súlyos diszkriminációban részesítette.

A kormányalakítás után a Párt egy nagyon igazságtalan rendszert vezetett be: a lakóhely szerinti regisztrációt. Az egész országot két csoportra osztották: falusi és

nem falusi lakosokra, szembeállítva ezt a két csoportot egymással. A parasztnak nem volt orvosi biztosításuk, megfosztották őket a munkanélküli segélytől és nyugdíjtól, nem kaphatnak bankkölcsönt. A parasztnak nemcsak hogy a társadalom legszegényebb rétegét képezik, de ők viselik a legnagyobb adóterheket is. Hozzájárulást kell fizetniük a társadalmi alapba, a népjóléti alapba, adminisztratív irányítási hozzájárulást, külön oktatási díjat, születésszabályozási díjat, katonai szervezeti és kiképzési díjat, vidéki útépitési díjat és katonai szolgálati kompenzációs díjat. Ezekon a hozzájárulásokon kívül át kell adniuk a gabonájuk egy meghatározott részét az államnak és adót fizetniük utána: mezőgazdasági adót, földadót, különleges helyi növények adóját, az állat levágásának adóját és még sok egyéb mást. Ezzel ellentétben a lakosság többi részét nem terhelik ezek az adók és hozzájárulások.

2004. január elején Wen Jiabao megjelentetett egy kormányjelentést „1. számú dokumentum” címmel, kijelentve, hogy a falusi kerületek vannak a legnehezebb helyzetben az 1978-as gazdasági reformok óta. A parasztnak többségének bevétele stagnált vagy csökkent. Szegényebbek lettek, és a falusi és városi kerületek közötti bevételekből adódó szakadék jelentősen megnőtt.

A keleti Sichuan tartományban a hatóságok 500.000 jüant (60.500 dollárt) különítettek el erdőgazdálkodásra, erdőtelepítésre. Az erdőgazdálkodás vezetői először is 20.000 jüant eltettek a saját zsebukbe, majd csak a maradék 30.000 jüant szándékoztak fátelépítésre fordítani. Mivel az irányítás minden szintjén elraktak a pénzből, így nagyon kevés maradt azoknak a parasztnak, akik a fátelépítést végezték. Ezért olyan olcsók a Kínában gyártott áruk.

2.5 Gazdasági érdekek felhasználásával elnyomni a nyugati országokat

Sokan úgy tartják, hogy a Kínával folytatott kereskedelmi kapcsolatok fejlődése elősegíti az emberi jogok fejlődését, a szólásszabadságot és a demokratikus reformokat. Több, mint 20 év után az idő bebizonyította, hogy ez egy hiábavaló óhaj. Nyugaton az üzleti életben meglévő egyenlőséget és átláthatóságot Keleten a személyes kapcsolatok, korrupció és csalás váltja fel. Több nyugati nagyvállalat felelős azért, hogy a korrupció erősödött Kínában, néhányuk még elő is segítette a KKP-t, elfedve az emberi jogok megsértését és Kína népének üldözését.

A KKP úgy működik, mint a maffia, kijátszva gazdasági kártyáit a diplomáciai kapcsolatokban. Az, hogy a repülőgép-gyártási szerződést Franciaországgal vagy az USA-val köti-e meg Kína, csak azon múlik, hogy melyik ország hallgat az emberi jogok kérdéséről. Sok nyugati üzletembert és politikust a Kínából jövő profit irányítja, és ellenőrzi tetteit. Észak-amerikai cégek látják el Kínát olyan speciális technológiával, amellyel blokkolni tudják az Internetet. Néhány Internetes weboldal, hogy beléphessen a kínai piacra, beleegyezett, hogy cenzúrázza saját magát és átszűri a KKP-nak nem tetsző információkat.

A Kínai Kereskedelmi Minisztérium adatai alapján Kína 2004. áprilisáig 990 milliárd dollár értékű külföldi befektetésről írt alá szerződést. Szemmel látható a külföldi tőke hatalmas „vérátömlesztése” a KKP gazdaságába. A tőke befektetése semmiképpen nem segíti elő a kínai nép olyan alapvető jogait, mint a demokráciát, szólásszabadságot és az emberi jogokat. A KKP komoly belső propagandát fejt ki, hogy a külföldi befektetők és kormányok befektessenek Kínában. Kihasznlva Kína látszólagos fellendülését, a kínai pártfunkcionáriusok nagyon ügyesek lettek, hogy összejátszva az üzleti életben elosszák maguk között az állami vagyont és megakadályozzák a politikai reformokat.

3. A KKP agymosási technikája: a nyilvánvalóan durvától a kifinomultig

Sokszor lehet hallani, ahogy az emberek ezt mondják: „Tudom, hogy a KKP sokat hazudott, de most igazat mond.” A sors iróniájából gyakran előfordult valahányszor a KKP komoly hibát követett el, hogy az emberek ezt mondták. Ez azt mutatja, mennyire tökéletesítette a KKP az utóbbi évtizedekben a nép megtévesztésére alkalmazott módszereit.

Az emberek már immunisakká váltak a KKP meséi iránt, ezért történeteinek kitalálása és propagandája „kifinomultabb” és „professzionálisabb” kellett, hogy legyen. A szlogen-propagandát továbbfejlesztve a jelszavak egyre kifinomultabbak és professzionálisabbak lesznek. Részben a KKP által folytatott információ-blokkolás segítségével féligazságok formájában közvetíti a történeteket az emberek felé, félrevezetve a nyilvánosságot, ami még károsabb, mint maga a hazugság.

Az angol nyelvű „Chinascope” nevű újság 2004 októberében megjelentetett egy cikket arról, hogy a KKP milyen kifinomult eszközöket alkalmaz az igazság elkendőzésére. A SARS járványnak a szárazföldi Kínában való kitörésekor 2003-ban, a külvilág sejtette, hogy Kína elkendőzi az információkat a járványról, de a KKP több ízben is elutasította ezt a vádat. Ahhoz, hogy megvizsgálja a KKP által a világ felé terjesztett információk valóságtartalmát, a szerző több, mint 400 kormány hivatalos weboldalán lévő cikket vizsgált meg.

A jelentések a következőket tartalmazták: A SARS járvány felbukkanásával a központi és helyi szintű hatóságok szakembereket küldtek a járvány vizsgálatára és a betegek gyógyítására, ami a betegek gyógyulásához vezetett. Ezzel akarták megfékezni a megrémült embereket, hogy megrohanják a boltokat és bekészletezzenek élelmiszerekből. Ez volt az az intézkedés, amellyel meg akarták akadályozni, hogy a hírek tovább terjedjenek és így akarták helyreállítani a rendet az országban. Ennek ellenére a Kína-ellenes erők kis csoportja az igazság elfedésével vádolta Kínát, de az országok és az emberek nem hittek ebben. A soron következő Guangzhou-ban megrendezésre kerülő Kereskedelmi Vásáron sokan vettek részt az üzleti élet képviselői közül az egész világról, a külföldről érkező turisták bizonygatták, hogy biztonságos Kínába utazni. Még a Nemzetközi Egészségügyi Szervezetet is megtévesztette a KKP, kijelentve, hogy a kínai kormány kész együttműködni, és megfelelő intézkedéseket fogantatosítani a SARS járvány kérdésében, problémák nem merülhetnek fel. 20 nap múlva a szakemberek „zöld utat engedtek” Guangdong tartomány vizsgálatára.

A szerzőnek az a véleménye alakult ki, elolvastán ezt a több, mint 400 cikket, hogy a 4 hónap alatt minden nyíltan történt, és a KKP hivatalnokok nagy gondossággal jártak el az ügyben. Csak 2003. április 20-án jelentette be a kormány szóvivője egy sajtókonferencián, hogy a SARS járvány elterjedt Kínában, amivel közvetve bevallotta, hogy a kormány eltitkolta a valóságot a járványról.

Ekkor ismerte fel a szerző az igazságot és értette meg a KKP által alkalmazott méltatlan és csaló eszközöket.

A tajvani általános választásokon a KKP ugyanezt a „fokozatosság” és „türelmesen terelő” megközelítést alkalmazta, biztosítva a kínai népet arról, hogy az elnöki választások katasztrófához vezethetnek, megnőhet az öngyilkosságok száma, összeomolhat a tőzsde, megnőhet a „furcsa betegségek”, mentális zavarok száma, a sziget lakói emigrálhatnak, általános lehet a családon belüli ellenségeskedés, az életkedv elvesztése, a piac elnyomása, cél nélküli lövések, tiltakozások, demonstrációk, a kormányhivatalok elleni támadás, társadalmi szakadék, a politikai hazugságok. A KKP időről időre teletöltötte a kínaiak fejét ezekkel a gondolatokkal, amelyek segítették, hogy ezt a következtetést vonják le: „mindezek

az események – a választások siralmas következményei” vagy „nem szabad megengednünk, hogy nálunk is demokratikus választások legyenek”.

Ami a Fálun Gong-ot illeti, a KKP még magasabb szintű jártasságot mutatott a rágalom kitalálásában, hogy a Fálun Gong-ot befeketítse. Életszerű jeleneteket rendezett, egyiket a másik után. Nem csoda, hogy ez sok kínait megtévesztett. A KKP olyan ügyességet szerzett a csalásokban, hogy csalásának áldozatai is készek hinni a KKP hazugságaiban és azt gondolják, hogy igazságot mond nekik.

Az utóbbi évtizedekben a KKP által végrehajtott agymosás még kifinomultabb lett, ami csaló, szügyentelen természetének növekedését bizonyítja.

4. A KKP kétszínű viszonya az emberi jogokhoz

4.1 A hatalom megszerzéséért a demokratikus szabadság keresésétől a zsarnoki hatalom megtartásáért a demokrácia látszatáig

„Egy demokratikus államban a legfelső hatalom a nép kezében van, amely megfelel az Ég és Föld elveinek. Ha egy nép demokratikusnak vallja magát, de legfelső hatalma nem a népre alapul, akkor nem jár a helyes úton, és útját csak tévútnak értékelhetjük, az állam pedig nem demokratikus. Hogy lehetne demokratikus az az állam, ahol nem ért véget a Párt uralma és nincsenek nyilvános választások? Vissza kell adni a népnek a jogait!”

Azt gondolhatnánk, hogy ez egy „külföldi ellenségtől” származó idézet valamilyen cikkből, aki meg akarja ütni a KKP-t? Ez az idézet a KKP újságjából, a Xinhua Napilap 1945. szeptember 20-i számából származik.

A KKP kikürtölte a „népi választásokat” és követelte, hogy „adják vissza a népnek a jogait”, amely nagy tetszést váltott ki akkoriban és tabuvá vált azóta, amióta a KKP megszerezte hatalmát. A nép, aki állítólag az „ország gazdája lett”, nem rendelkezik semmiféle joggal, hogy döntéseket hozzon. Nincs szavunk rá, hogy leírjuk a KKP természetét, és amit népével tett.

Ha bárki azt képzei, hogy ami volt elmúlt, és hogy a KKP ördögi kultusza, amely a gyilkosságokon alapulva virágzott és a népet a csalás segítségével vezette, hogy mindez megváltozott és most a KKP jóindulatú lett és valóban igyekszik „visszaadni az embereknek a jogait”, az nagyon téved. Olvassuk el, mi jelent meg a Nép Napilapjának 2004. november 24-i számában, 60 évvel a fent említett idézet után: „A teljes ideológiai ellenőrzés a politikai és ideológiai alapja a párthatalomnak.”

Nemrég a Párt valami újat javasolt: a „Három tagadó elvet”. Az első közülük: „Fejlődés viták nélkül”. A KKP igazi célja nem a fejlődés, a hangsúly azon van, hogy „viták nélkül”, amely a gyűlés „egyhangú határozatát” hirdeti.

Mike Wallace, a híres CBS tudósítója 2000-ben megkérdezte: „Miért nem tartanak Kínában nyilvános választásokat?” Jiang Zemin erre azt felelte: „A kínai nép nem eléggé tanult ehhez.”

Ugyanakkor 1939. február 25-én a KKP telekürtölte a Xinhua Napilapot a következőkkel: „A Kuomintang azt gondolja, hogy demokratikus politikát nem lehet megvalósítani Kínában, csak néhány év múlva. Azt gondolják, hogy a demokratikus politika csak akkor valósítható meg, ha a nép képviselői egy szinten lesznek az Európában és Amerikában élő demokratikus burzsoázia képviselőivel, de éppen ellenkezőleg, egy demokratikus rendszerben lehet oktatni és tanítani az embereket.”

Ennek alapján jól láthatjuk az 1939-ben a Xinhua Napilapban megjelent cikk és Jiang Zemin nyilatkozata közötti különbséget, amely jól mutatja a KKP igazi természetét.

Az 1989-es Tiananmen téri mézárálás után a KKP az emberi jogokról szóló szánalmas hírnévvel tért vissza a világ színpadára. A történelem a választás lehetőségét adta a KKP-nak: vagy megtanulja tisztelni az emberek jogait és valóban helyreállítja az emberi jogokat vagy továbbra is megfosztja a népet jogaitól, azt hirdetve a külvilágnak, hogy tiszteli az emberi jogokat, mindezt csak azért, hogy elkerülje a nemzetközi elítélést.

Sajnos, a KKP kétszínű természetének megfelelően, habozás nélkül a második utat választotta. Nagy számú híres, de becstelen embert gyűjtött össze és egységesített a tudomány és vallás területéről, és különös feladattal látta el őket, hogy a hazugság propagandájával fejtsék ki külföldön és kürtöljék ki, hogy Kína nagy haladást ért el az emberi jogok kérdésében. Összeállított egy listát hamis emberi jogokról, mint pl. az embernek a lakhatáshoz való joga, az élelemhez való joga. (A KKP úgy gondolja, hogy az éhező számára a legfontosabb az élelemhez való jog. Ha valaki éhes, nincs arra joga, hogy beszéljen? Akkor is, ha az éhező nem tud beszélni, joga van annak beszélni helyette, aki jóllakott?) A KKP igyekezett megtéveszteni a kínai népet és a nyugati demokráciákat, manipulálva őket, mint mindig azzal, hogy játszott az emberi jogokkal, ezt nyilatkozva: „A mai idők a legjobbak az emberi jogok szempontjából Kínában.”

Kína Alkotmányának a 35. cikkelye kimondja, hogy a Kínai Népköztársaság állampolgárai rendelkeznek a szólás, publikáció, gyülekezés, szervezkedés szabadságával, továbbá tiltakozhatnak és demonstrálhatnak. A KKP játszik a szavakkal. Uralma alatt a Fálun Gong-gyakorlók tízmillióit fosztotta meg a lelkiismeret, kifejezés, publikáció és gyülekezés szabadságától. A KKP még azt is kijelentette, hogy az állampolgárok különböző csoportjai által a Legfelső Hatósághoz benyújtott apellációk törvénytelenek. Az állampolgárok különböző csoportjai nem egyszer kértek engedélyt, hogy demonstrációt tarthassanak Pekingben. A kormány ahelyett, hogy engedélyt adott volna, letartóztatta a kérvényezőket. A Honkongban kikiáltott „egy állam, két rendszer” politikája szintén a kommunista vezetők által állított csapda volt, amelyet a brit kormány és a Hongkongban élő emberek számára állítottak. A KKP arról beszél, hogy semmilyen változás nem történt az elmúlt 50 év alatt Honkongban, és 5 évre rá mindennek ellenére, megpróbálja a kettős rendszert egységesíteni, felhasználva a zsarnoki törvényhozás fondorlatait. (23. cikkely)

A KKP által használt új, sötét trükk lényege az, hogy külső „megnyugtató hangon” elfedje az ellenőrzés és a megfigyelés rendszerét. Csak úgy tűnik, hogy a kínaiak szabadabban kinyilváníthatják véleményüket és az Internet segítségével hozzájuthatnak információkhoz. A KKP nyíltan kijelenti, hogy szólásszabadságot biztosít, és sokan el is hiszik ezt. Ez azonban hazugság. Itt nem arról van szó, hogy a KKP jóindulatúbb lett, hanem inkább arról, hogy a társadalmi fejlődés és technológiai előrelépés megállíthatatlan. Vizsgáljuk meg, hogy a KKP milyen szerepet játszik az Internet szempontjából. Blokkolja a weboldalakat, szűri az információkat, figyeli a chat szobákat, ellenőrzi az email-eket, megbünteti a használókat. Minden, amit tesz, visszafelé terel. Ma néhány olyan kapitalista segítségével, akik porba tiporják az emberi jogokat és a lelkiismeretet, a KKP rendőrségét felszerelték olyan high-tech eszközökkel, amelyek segítségével az Internet-használók minden lépését követhetik a járőr-kocsikból. Ha megnézzük, hova fejlődött ördögi cselekedeteivel arcátlanságban a KKP, akkor hogy számíthatnánk arra, hogy előrelépés történik az emberi jogok tekintetében és általában a demokratikus szabadság felé? A KKP maga jelentette ki: „Ez a mozgás kifelé tágul és befelé szorosabb lesz.” A KKP kicsinyes természete nem változik.

Hogy a KKP pozitív képet alakítson ki, az ENSZ emberi jogokról tartott Bizottsági ülésen 2004-ben, ahol a KKP-t komolyan elítélték az emberi jogok megsértéséért, a KKP egy sor példát hozott az emberi jogok betartására. Ezeket az eseményeket csak a külföldi szem számára prezentálták, de ezek egyáltalán nem

lényegiek. Ez azért van, mert Kína az emberi jogok legnagyobb megsértője, ahogy vezetői is, Jiang Zemin a volt főtitkár, Luo Gan a Politikai és Jogi Bizottság volt titkára, Zhou Yongkang a Társadalmi Biztonsági miniszter és Liu Jing a Társadalmi Biztonsági miniszterhelyettes. Ezekben az embereken megbízni, hogy megbüntetik azokat, akik visszaélnék az emberi jogokkal, olyan dolog, mint megkérni a rablót, hogy fogja el a tolvajt.

Vagy egy másik hasonlattal élve, a KKP olyan mint a sorozatos megerőszakoló, amikor nem látja senki, 10 lányt is megerőszakol egy nap. Ha azonban túl sok ember van, csak egy lányt támadhat meg a tömeg előtt. Mondhatjuk-e akkor a megerőszakolóról, hogy javult?

A színpalak mögött elkövetett támadástól eljut egészen a nyilvánosig, ami azt bizonyítja, hogy az erőszakoló még szégyentelenebb és aljasabb, mint azelőtt. A sorozatos erőszakoló természete egyáltalán nem változott meg, ami megváltozott, csak az, hogy nem olyan egyszerű büntettet elkövetnie. A KKP diktatórikus természete és ösztönös félelme attól, hogy elveszti hatalmát, meghatározza azt a viselkedést, hogy ne legyen tisztelettel az emberi jogokra. Az emberi erő, anyagi és pénzügyi eszközök, amelyeket az emberi jogok terén elkövetett tettek megszüpítésére fordítottak, messze túlhaladja azokat a reális erőfeszítéseket, amelyeket az emberi jogok javítására fordíthattak volna. A büntetlen gyilkosságok és a Kína egész területén folyó üldözések a kínai néppel történt legnagyobb tragédia.

4.2 Büntettek elkövetésének elrejtése a törvény, mint álruha mögé

Azért, hogy egyes csoportok magánérdekeit megvédjék, a KKP egyfelől elfeledkezik elsődleges feladatáról, nevezetesen teljesen magára hagyja a munkásokat, parasztokat és az egész népet, másfelől a család és bűnözés egyre fejlettebb eszközeit veti be az emberi jogok megsértésére. A világ közvéleménye előtt a KKP az ilyen jogsértéseket olyan népszerű fogalmakkal kendőzve interpretálja, mint „törvényi intézkedés”, „piac”, „a nép javára”, „reformok”, hogy összezavarja ezzel az embereket. A KKP nem változtatta meg ördögi, bűnöző természetét, egyszerűen csak „nyugati stílusú öltönybe” öltözködött. Ez még megtévesztőbb és csalárdabb, mint a KKP „Mao öltönye”. George Orwell Állatfarm c. Művében (1945) a disznók megtanulnak állni, és két lábon járni. Az újonnan szerzett képesség egy új image-et adott a disznóknak, de attól még nem változtatta meg disznó természetüket.

4.2.1 A kínai Alkotmányt sértő törvények és rendeletek alkotása

A nem az alkotmány szerint alkotott törvényeket és rendeleteket a különböző szinten lévő végrehajtó szervek úgy hajtják végre, mintha lenne „jogi alapjuk”. Ennek célja, hogy a nép ne tegyen erőfeszítéseket az üldözések elleni harcra, a szabadság megszerzésére és az emberi jogok betartására.

4.2.2 A nem politikai kérdések politikai eszközökkel történő megoldása

Hétköznapi társadalmi problémákat is olyan szintre emelnek, mint hogy „harc a tömegekért a Párt ellen”, felkelés, „ellenséges erők”. Nem politikai problémákat politikaivá tesznek, hogy a KKP a politikai mozgalmat, mint propagandaeszközt használhassa a gyűlölet felkeltésére.

4.2.3 A politikai kérdések nem politikaiként való kezelése

A KKP utolsó taktikája, hogy támadni kezdte a demokratikus beállítottságú embereket és az önálló gondolkodású értelmiséget, majd csapdát állított nekik, hogy bebörtönözze őket. Az ilyen csapdák közé tartozik a prostitúcióról és adócsalásról szóló vád. Ennek oka az az alacsonyrendű szándék, hogy elkerüljék a külföldi csoportok elítélését. Ezek a vádak elegendőek ahhoz, hogy aláássák a vádlott jó hírét, de arra is használhatók, hogy nyilvánosan megalázzák az áldozatokat.

A KKP bűnöző természete csak egyetlen vonásában változott meg, ha egyáltalán megváltozott, hogy még embertelenebb és szégyentelenebb lett.

4.3 A KKP több, mint egy milliárd embert tart kifordított logikájának fogságában

Képzeljünk el egy visszaeső bűnözőt, aki betör egy házba és megerőszakol egy lányt. A tárgyaláson ez a bűnöző azzal védi magát, hogy nem ölte meg az áldozatát, csak megerőszakolta és a gyilkosság súlyosabb bűncselekmény, mint az erőszakolás. Mivel ő gyilkosságot nem követett el, ezért nemcsak hogy nem bűnös, de azonnal szabadlábra is kell helyezni. Az emberek hálával tartoznak, hogy csak erőszakot követett el, de nem ölt.

Ez a logika meglehetősen abszurd. Ugyanakkor a KKP logikája, amivel védte magát az 1989. június 4-én a diákok ellen elkövetett mészárlás után ugyanaz volt, mint a fent említett bűnözőé. A KKP azzal érvelt, hogy a „diákok leverésével” a lehetséges belső zűrzavart kerülte el.

A „belső zűrzavar” elkerülése végett a diákok leverésének tette, felmentést nyert.

Mit jelent az, amikor egy bűnöző megkérdezi a bírót a bíróságon: „Mi a jobb: az erőszakolás vagy a gyilkosság?” Ez a kérdés azt mutatja, hogy a bűnözőnek már nincs lelkiismerete. Ehhez hasonló a Tiananmen téri mészárlás, a KKP és csapata nem arra válaszolnak, hogy bűnösök-e a gyilkosság elkövetésében. Ehelyett azt kérdezik a nemzetközi közösségtől, hogy melyik jobb: „A diákok leverése vagy a belső zűrzavar, amely polgárháborúhoz vezethet?”

A KKP ellenőrzi az egész államgépezetet és a propaganda összes eszközét. Más szóval a KKP 1,3 milliárd kínai embert tart fogságban. Ha a KKP 1,3 milliárd fogvatartottat tart kézben, akkor azt mindig állíthatja, hogy ha nem nyomja el a nép bizonyos csoportjait, akkor belső zűrzavar léphet fel és az ország veszélybe kerülhet. Ezért a KKP-nak jogában áll, hogy bármely csoportot üldözzön, ahol tetszik neki, és amikor csak tetszik neki, mert ez mindig jogos lesz. A csalárd érvelésnek és félrevezető következtetéseknek hallatán tudunk a KKP-nál szégyentelenebb és alávalóbb bűnözőt?

4.4 Korbáccsal és kenyérrel. A szabadság kikiáltásától az elnyomás növeléséig

Sok kínai ember ma úgy érzi, hogy „szabadabb”, mint korábban és ezért azon reményüket fejezik ki, hogy a KKP megjavult. Valójában az embereknek biztosított szabadság mértéke abból adódik: a KKP felismerte, hogy válságban van. A KKP mindent elkövet, hogy megőrizze a közös pártérdekeket beleértve, hogy ún. demokráciát, szabadságot ill. emberi jogokat ad a népnek.

Ugyanakkor a KKP vezetése alatt ezt az embereknek nyújtott ún. szabadságot nem védi egyetlen törvény sem. Az ilyesfajta „szabadság” csak egy tiszta eszköze annak, hogy elnémítsanak és ellenőrizzenek embereket annak látszatával, hogy követik a nemzetközi irányzat demokráciára irányuló törekvéseit. Alapjában véve a „szabadság” kibékíthetetlen ellentétbe kerül a KKP diktatórikus érdekeivel. Amint egy ilyen konfliktushelyzet felmerül és túllép a KKP tűréshatárán, mindjárt visszavesz minden „szabadságjogot”. A KKP történelme folyamán több ízben is voltak olyan időszakok, amikor megengedte a szólás szabadságát, de ezeket az időszakokat mindig szigorú ellenőrzés követte. Ilyen ciklus több is volt a KKP történelme folyamán, amely csak további adalékul szolgál a KKP gonosz természetéhez.

Ami az Internetet illeti, ha megnézik a KKP hivatalos Xinhua weboldalát vagy a Nép Napilapját, akkor azt látják, hogy lehet találni néhány negatív hírt Kínáról. Ez elsősorban azért van, mert nagyon nagy számban keringenek negatív hírek Kínában, és az ügynökségeknek közölniük kell valamit, hogy továbbra is hitelesek maradjanak. Másfelől ez egybeesik a Párt nézetével, amely szerint „Egy kis kritika nagyon hasznos.” A negatív hírekkel kapcsolatos tudósítások mindig olyan emberekhez kapcsolódnak, akiknek semmi köze a Párthoz és ez tovább növeli a Párt iránti bizalmat bármely kérdésről is legyen szó. A Párt ügyesen ellenőrzi, hogy mit közöljenek és mit ne, és milyen mértékben közöljék, továbbá, hogy a hírt a hazai vagy külföldi médiában kell-e közölni.

A KKP nagy mestere a negatív hírekkel folyó manipulációnak, amelyekkel így eléri a kívánt eredményt: hat az emberek szívére. Sok fiatal kínai meg van győződve róla, hogy a KKP a szólásszabadság megfelelő szintjét biztosítja, biznak és hisznek a Pártban. Ők a KKP által vezetett hazudozó média kifinomult stratégiájának áldozatai. Sőt mi több, káoszt kelte az országban és nyilvánosságot adva ennek a médiában, a KKP azzal fenyegeti az embereket, hogy csak ő képes a káosz idején kontroll alatt tartani az embereket és ezzel veszi rá őket, hogy meghajoljanak a KKP vezetése előtt.

Ha megvizsgáljuk azokat a jeleket, amelyek szerint javultak az emberi jogok Kínában, láthatjuk, hibás lenne azt gondolni, hogy a KKP magától megváltozott. A történelemben, amikor a KKP harcolt a Kuomintang kormány megdöntéséért, úgy tett, mintha a népi demokráciáért harcolt volna. Gonosz természete meghatározza, hogy ígéreteinek nincs semmi hitele.

5. A KKP bűnöző természetének különböző szempontjai

5.1 Hiúságból elherdálják a földeket, a nemzeti egység nevében elárulják az országot

„Fel kell szabadítanunk Tajvant”, „Egyesítenünk kell Tajvant” – ezeket a jelszavakat lehet hallani a KKP-től az utóbbi évtizedekben. Ezen propaganda eszközével a KKP úgy viselkedik, mint egy nacionalista vagy egy patrióta. Azonban valóban törődik a területek egységével? Egyáltalán nem. Tajvan csak egy történelmi probléma, amely a Kuomintang és a KKP harcának eredményeként merült fel, és a KKP csak arra használja, hogy ellenfeleit támadja és elérje a nép támogatását.

A kezdeti időkben, amikor a KKP a „Szovjet Kína” szlogenjét használta a nemzeti párt uralma idején, az Alkotmány 14. cikkelye kimondta, hogy „minden etnikai terület és tartomány igényelhet önállóságot”. A Szovjetuniót igyekezve utánozni, ennek az időszaknak a szlogenje ez volt: „Támogatni a Szovjetuniót”. A kínai-japán háború idején a KKP célja nem az volt, hogy győzzön a japán agresszorok felett, hanem hogy saját erejét növelje. 1945-ben a szovjet Vörös

Hadsereg belépett Kína észak-keleti kerületeibe, ahol gyilkosságokat és erőszakolásokat követett el, de a KKP egy szót sem szólt tiltakozásképpen. Pontosan ugyanígy, amikor a Szovjetunió Mongóliát támogatta Kínától való önállósodási törekvéseiben, a KKP hallgatott.

Ami a többi vitás határkérdést illeti, mint pl. a Nansha és Diaoyu szigeteket, ez egyáltalán nem izgatta a KKP-t egészen addig a pillanatig, amíg nem érintette az ő hatalmát. A KKP harsonaszóval kiált „a Tajvannal való egyesülésért”, amely csupán porhintés és büntetés, amely csak el akarja vonni a társadalom figyelmét a belső problémáktól.

5.2 Moralitást nélkülöző alattomos politika

A kormányoknak mindig megfigyelés alatt kell állnia. A demokratikus országokban a hatalom megosztása, a szólás- és sajtószabadság az eszközei ennek az ellenőrzésnek. Ezen kívül, a vallási meggyőződés is a moralitás stabilitását biztosítja.

A KKP az ateizmust segíti elő, és ennek következtében az isteni szabályok nem segítik elő a morál erősítését. Innen erednek a KKP meggondolatlan és önkényes tettei, amelyek során diktatúrával irányít és gonoszságokat követ el. Ki tudja a KKP-t ellenőrizni? Csak maga a KKP. Ez volt az a szlogen, amivel a KKP évtizedeken keresztül becsapta az embereket. Először ezt úgy hívták, hogy „önkritika”, aztán „önellenőrzés”, majd a Párt „öntökéletesítése”, most pedig a „Párthatalom önhelyreállítása”. A KKP belső képességeit hangsúlyozza, amelyet „önjavításnak” hív. A KKP nemcsak beszél erről, de lépéseket is tesz, mint pl. „Központi Fegyelmi Bizottság”, „Fellebbezési Bizottság” és más ehhez hasonló létrehozása. Ezek a szervezetek nemcsak, hogy nem vonzóak, de haszontalanok is, mint a „virágok a vázában”, amik csak összezavarják és becsapják az embereket.

Erkölcsei és jogi korlátozások nélkül a KKP „önjavító” törekvései hasonlóak a kínai mondáshoz: „A démonok a saját szívünkből jönnek elő.” Ez csak a KKP által használt kifogás, hogy van előrelépés, amelynek segítségével ellenáll mindenféle külső kontrollnak és megtagadja, hogy sajtószabadság lehessen, és hogy szabadon szerveződhetnek politikai pártok. A politikai gonosztevők arra használják ki ezt a csalást, hogy port hintsenek az emberek szemébe és megőrizték a KKP legitimitását és a vezető csoport érdekeit.

A KKP a politikai intrikák szakértője. „A népi demokrácia diktatúrája”, „demokratikus centralizmus”, „politikai konzultációk” és még egy sor más megtévesztő módszer, mindebből csak a „diktatúra” igaz.

5.3 A ravaszság felhasználása. A japán hódítók elleni hazug ellenállástól a hazug terrorellenességig

A KKP mindig azt állította, hogy a kínai népet a japán agresszorok ellen vezette. Ellenben több történelmi archív dokumentumban is az áll, hogy a KKP szerette volna elkerülni az összeütközést a kínai-japán háborúban. A KKP csak halogatta a cselekvést, arra használva ki a Kuomintang részvételét a háborúban, hogy saját hatalmát növelje.

Mindössze csak néhány főbb csatáról beszélhetünk: a „Pingxing szorosban lévő csatáról” és a „száz ezred csatájáról”, amelyeket Kína északi részén vívtak. Az első csatában a KKP nem játszott vezető szerepet, a KKP csapatai csak lesben álltak a japán tartaléksereggel szemben. Ami a második csatát illeti, a KKP belső köreiben úgy tartották, hogy a háborúban való részvétel sérti a Központi Bizottság

stratégiáját. Ezek után a csaták után Mao és hadserege már nem vettek részt más nagy csatákban, és nem az ő soraikból kerültek ki a kínai-japán háború olyan hősei, mint a 1948-ban Kuomintang ellen folytatott háború idején Dong Cunrui vagy Huang Jiguang a koreai-amerikai háború idején. A KKP-nak csak néhány magas rangú parancsnoka halt meg a Kína és Japán között folyt háború harcmezéjén. A KKP még mai napig sem meri nyilvánosságra hozni, hogy hány sebesült volt a Japán elleni harcok idején, de a kínai-japán háború hőseinek állított emlékmű Kína területén csekély.

Ekkoriban a KKP létrehozta a „Határterületek Kormányzását” Shaanxi, Gansu és Ningxia tartományokban messze a frontvontaltól. A mai szakszókincset használva, a KKP az „egy ország, két rendszer” vagy „két Kína” politikáját folytatta.

A KKP parancsnokainak a japánok elleni harcokban tanúsított hősiességétől eltekintve, a felsőbb pártvezetők nem voltak őszinték a kínai-japán háborúban, arra használták fel a háborúban való részvételüket, hogy saját erejüket erősítsék. Amikor Kína és Japán 1972-ben újra felvették a diplomáciai kapcsolatokat, Mao Ce-tung bevallotta az igazságot Kakuei Tanaka japán miniszterelnöknek: a KKP hálával tartozik Japánnak, mivel a kínai-japán háború nélkül a KKP nem juthatott volna hatalomra Kínában.

Ez a mindenek felett lévő igazsága annak a hírnek, hogy a kínai nép a KKP vezetése alatt 8 évig háborút vívott Japánnal, míg végül sikerült legyőznie. Ez a kijelentés nagyon messze van a valóságtól.

Fél évszázaddal később, amikor szeptember 11-én terroristák támadták meg az USA-t, a terrorista-ellenesség került a figyelem középpontjába. A KKP ekkor ismét a hazug politika stratégiájához folyamodott, ugyanúgy, ahogy tette ezt a kínai-japán háború idején is. A terrorizmus-ellenességet mint áruhát használja fel, hogy elnyomja különböző vallások híveit, a másként gondolkodókat, helyi szervezeteket és kisebbségi csoportosulásokat, megbélyegezve őket a „terrorizmus bélyegével”. A nemzetközi terrorista-ellenes légkörben a KKP komoly üldözésbe kezd.

2004. szeptember 24-én a Xinhua hírügynökség idézte a Xinjing Napilapot, amely szerint Pekingben megnyithatják az országban az első irodát, amely a terrorizmus-ellenes harccal foglalkozik. A KKP befolyása alatt álló külföldi médiában nagybetűkkel közölték, hogy a „610-es iroda” csatlakozik a terrorizmus-ellenes akciókhoz és legfőbb célja, hogy küzdjön az olyan terrorista szervezetek ellen, mint a Fálun Gong. (A 610-es iroda az állami szervezetek hálózata, melyet külön a Fálun Gong üldözésére hoztak létre.)

A KKP a terrorizmus bélyegét üti a Fálun Gong követőire, azokra az emberekre, akik soha életükben nem vettek fegyvert a kezükbe, nem kezdenek harcba, ha ütik vagy bántalmazzák őket, akik csak békés úton hívják fel a figyelmet arra: az embernek joga van ahhoz, hogy bármiben is higgyen. A KKP kihasználva a kedvező terrorizmus-ellenes hangulatot, állig felfegyverzett külön osztagot mozgósított, hogy megkezdje békés, védtelen emberek üldözését. A KKP a terrorizmus-ellenességet használta fel, hogy elkerülje a nemzetközi figyelmet és elítélést. Az itt felhasznált hazugságok azonban különböznek a kínai-japán háborúban felhasználtaktól. A KKP visszaélt a terrorizmus-ellenességgel, kihasználva ezt a fontos nemzetközi akciót.

5.4 Őszintének és megértőnek tettetve más véleményen lenni

A KKP már nem hisz doktrináiban, de elvárja, hogy az emberek higgyenek bennük. Ez az egyik legalattomosabb módszer, amit a KKP ördögi kultusza használ. A KKP tudja, hogy doktrinái hamisak, beleértve a szocializmusról

szólóakat is. A KKP nem hisz doktrináiban, de elvárja, hogy mások higgyenek bennük, és ha nem hiszel bennük, akkor üldözés vár. Szégyentelenül bevitték ezt a hazug ideológiát az állam legfőbb dokumentumába, az Alkotmányba.

A valóságban van egy fontos jelenség. Több magas szinten lévő hivatalnok vesztette el pozícióját a korrupció miatt, miközben a politika színpadán harcolt ellene. Ezek olyan emberek, akik tömeggyűléseken becsületességről és önzetlenségről beszélnek, miközben a kulisszák mögött megvesztegethetők, korrumpáltak és más egyéb ehhez hasonló tevékenységeket folytatnak. Sok ún. „A nép szolgája” bukott így el, mint például Li Jiating, Yunnan tartomány volt kormányzója, Liu Fangren, Guizhou tartomány párttitkára, Cheng Weigao, Hebei tartomány párttitkára, Tian Fengshan, Föld és erőforrások minisztere, Wang Huaizhong, Anhui tartomány kormányzó-helyettese. Ha megvizsgáljuk ezeknek az embereknek a beszédeit, akkor azt találjuk, hogy kivétel nélkül korrupció-ellenes kampányt folytattak és ismételten arra biztatták beosztottjaikat, hogy becsületesen viselkedjenek, miközben ők elsikkasztottak pénzeket és elfogadtak kenőpénzt.

A KKP sorai között sok érdemes ember is akad, akik idealista és ambiciózus embereket csábítanak, hogy csatlakozzanak a Párthoz, mert díszévé válnak a Pártnak. A felszínen a KKP vonzó, de ha a mélyére nézünk, láthatjuk milyen szánalmas állapotban vannak a Párt erkölcsi normái, láthatjuk hanyatlását. Miért nem tett semmit a KKP propagandája, amely a „lelki civilizáció” címre pályázik, hogy javítson ezen a helyzeten?

Valójában a pártvezetők szemenszedett hazugságot mondtak, amikor a „kommunista erkölcsi minőséget” és „a nép szolgálatát” hirdették. A kommunista vezetők tettei és szavai közti belső ellentmondás egészen az alapítóig, Marx Károlyig visszavezethető. Marxnak volt egy törvénytelen fia, Lenin szifiliszt kapott prostituáltaktól, Sztálint elítélték, mert erőszakoskodott egy énekessel, Mao Ce-tung paráznaságnak adta át magát, Jiang Zemin promiszkuitásáról vált hírhedtté, Ceausescu, a román kommunista vezető egész családja nagyon gazdag lett, Castro kubai kommunista vezető dollárok százmillióit tartja külföldi bankokban, Kim Il Song Észak-Korea démoni gyilkosa és gyerekei pazarló, dekadens életet élnek.

A hétköznapokban az átlagemberek Kinában gyűlölik az üres, politikai szemináriumokat. Csak mellébeszélést lehet hallani a különböző politikai témákról, és mindenki tisztában van vele, hogy ezek csak hazug játékok. Ugyanakkor senki, sem a beszélő, sem a hallgató nem mer őszintén beszélni a csalásról, habár ez nyílt titok. Az emberek ezt a jelenséget „őszinte szándéknak” nevezik. A KKP olyan teóriái, mint a „Három Képviselő” vagy a későbbi „Tökéletesíteni a vezetés módszereit”, „Három szív” és a „Felmelegíteni, megnyugtatni és meghódítani az emberek szívét” – teljesen értelmetlenek. Melyik vezető párt nem akarja képviselni az emberek érdekeit? Melyik vezető párt nem törődik a kormányzás lehetőségeivel? Melyik vezető párt nem szeretné meghódítani az emberek szívét? Bármely pártot, amely nem törődik ezekkel a kérdésekkel, hamar elmozdítják a politika színpadáról. A KKP úgy tekint felszínes jelmondataira, mint valami mély elméletre és az egész népnek ezeket kell tanulnia.

5.5 Lelkiismeretlenül élni és az igazságot feláldozni a pártérdekek oltárán

Liu Shaoqi *A Kommunista Párt erkölcsi fejlődéséről* c. könyvében kifejti annak szükségességét, hogy „a párt összes tagjának alá kell vetnie személyes érdekeit a pártérdekeknek”. A Párt soraiból sohasem hiányoztak a becsületes emberek, akik az ország és nép ügyének szentelték életüket, sohasem hiányoztak a tisztességes pártfunkcionáriusok, akik a nép érdekeiért cselekedtek. Ugyanakkor ezek az

emberek nem tudnak megmaradni a KKP önérdékeket néző gépezetében. Azon állandó nyomás alatt, hogy „az emberi értékeket alá kell vetni a Párt elvárásainak” meg kell érteniük, hogy nem folytathatják tevékenységüket: vagy nyugdíjba mennek, vagy belépnek a korrupt hivatalnokok táborába.

A kínai nép komoly, személyes tapasztalatokat szerzett és mélyen átélte a KKP durva rezsimjét, amelynek következtében erős félelem alakult ki az emberekben a kegyetlenségek miatt. Éppen ezért az emberek nem mernek felszólalni az igazságért, és nem hisznek már az Égi törvényekben. Az elején meghajoltak a párthatalom előtt. Azonban fokozatosan elvesztették érzékenységüket és elkezdték úgy gondolni, hogy ha valami közvetlenül nem érinti őket, akkor nem kell engedelmeskedniük. Ez a logika is a Párt tudatos nevelésének eredménye, és az, hogy valójában nem akarnak engedelmeskedni a párthatalomnak. Ennek oka a KKP maffiatermészetében rejlik.

5.6 A KKP manipulálja a nép patrióta érzelmeit, hogy az embereket mozgósítani tudja

A KKP arra használja fel a „patriotizmus” és „nacionalizmus” fogalmát, hogy mozgósítani tudja a népet. Ezek nemcsak a KKP zászlajának legfőbb szlogeinjei, de az újra és újra kiadott parancsai és időtálló stratégiája is. A külföldön élő kínaiak, akik évtizedek óta nem mernek visszatérni Kínába, a nacionalista propagandát olvashatják a külföldön kiadott Nép Napilapjában, és ezért nagyobb patrióták lettek, mint az anyaországban élő kínaiak. Azok a kínai emberek, akik nem mernek nemet mondani a KKP politikájára, elég bátrak voltak ahhoz, hogy támadást intézzenek a Kínában lévő USA követség és konzulátus ellen, tojással és kövekkel megdobálják az épületet, felgyújtották autóikat és az amerikai zászlókat és mindezt a „patriotizmus” zászlaja alatt tették.

A Kommunista Párt elhatározta, hogy valahányszor a KKP komoly problémába ütközik, mindig engedelmességet követel és ehhez a „patriotizmus” és „nacionalizmus” fogalmait használja fel, hogy ezzel mozgósíthassa az embereket. Tajvan, Hongkong, és a Fálun Gong esetében, és az USA kémrepülőjének és a kínai vadászrepülőnek ütközésekor, a KKP két módszert kombinált: az egyik az erős terror, a másik a kollektív agymosás, amely az embereket egy háború előtti tudatállapotról juttatja. Ezek a módszerek a német fasiszták módszereire emlékeztetnek.

Az információk blokkolása és az „agymosás” hihetetlen eredményeket hoz. A kínai nép, annak ellenére, hogy nem szereti a KKP-t, mégis a Párt által eldeformált tudattal rendelkezik. Pl. az amerikaiak Irakban folytatott háborúja idején, a CCTV rendszeres közlései sokakat megráztak, haragot és bosszút váltott ez ki belőlük és harcolni akartak.

5.7 A lelkiismeret hiánya – összekeverni a Párt és az ország fogalmát, és az embereket rávenni, hogy az ellenséget az apjukként tiszteljék

A KKP által leggyakrabban használt mondat „a Párt és az ország pusztulása”, amelyben a Pártot az ország fölé helyezik. Ennek az alapelmélete az, hogy „nincs új Kína a KKP nélkül”. A kínaiakat gyerekkoruk óta tanítják, hogy engedelmeskedjenek a Pártnak, és úgy cselekedjenek, mint a „Párt hű gyermekei”. A Pártot dicsóítva éneklük: „A Párt az én anyám, a Párt az én szülőanyám”, „A Párt megmentő ereje mélyebb az óceánnál”, „A Párt iránti szeretet erősebb, mint a

szülők iránti szeretet”, „Menj és harcolj ott, ahova a Párt küld”. Amikor valami katasztrófa történik és az állam segítséget nyújt, az emberek először a Pártnak mondanak köszönetet és csak azután az államnak. A katonai jelszó így hangzik: „A Párt irányítja a fegyvert.” Amikor szakemberek egyenruhát terveztek a bírónak, 4 aranygombot terveztek a nyakrészre. Ezeket a gombokat fentről lefelé helyezték el, ami a Pártot, a népet, a törvényt és az országot szimbolizálja. Ez azt jelzi, hogy még ha bíró is vagy, a Párt mindig a törvény, nép és ország fölött áll.

A párt szó mindenek felett áll Kínában, az ország a Pártnak engedelmessé válik. Az ország a Pártért él, és a Pártról úgy tartják, hogy a nép megtestesítője és az ország szimbóluma. A Párt iránti és az ország iránti szeretet összekeveredtek, és éppen ez az oka, hogy a patriotizmus fogalma Kínában elkorcsosult.

A KKP állandó és kifinomult hatása miatt, amit az iskolarendszerben és a propagandaanyagokban fejt ki, az emberek, legyenek akár párttagok vagy párton kívüliek, tudatosan vagy tudat alatt elkezdtek összekeverni a Pártot az országgal. Elfogadták, hogy a pártérdekek mindenek felett állnak vagy azt, hogy a pártérdekek azonosak a nép és az ország érdekeivel. Ennek a doktrinának a meghonosítása széles körű lehetőséget biztosított a KKP bűnöző csoportjának, hogy elárulják a nemzeti érdekeket.

5.8 A megújulást játszani és a bűntetteket „nagy eredményeknek” beállítani

A Párt sok hibát követett el az idők során, de mindig bizonyos embereket vagy csoportokat tett felelőssé „a megújulás és rehabilitáció” folyamán. Ettől az áldozatok mérhetetlenül hálásak lettek a KKP-nak, és ugyanakkor ez lehetővé tette a KKP számára, hogy ne vállaljon felelősséget az elkövetett bűnökért. A KKP-t nem is említik, hogy hibát követett volna el, ugyanakkor segít kijavításukban, ez a KKP „mágikus itala”, amellyel újra és újra elkerüli a felelősséget. Így a Párt mindig „nagy, dicsőséges és igazságos” maradhat.

Talán egy napon a Párt elmondja az igazságot a Tiananmen téri mézszárlásról és helyreállítja a Fálun Gong jó hírét. Ezek a KKP elkeseredett próbálkozásai, hogy életben tartsa haldokló létezését. A Pártban sohasem volt kellő bátorság, hogy megvizsgálja tetteit, bevallja bűneit és fizessen a hibákért.

6. Az állami terrort felhasználva, a KKP agressziót fejt ki, hogy megsemmisítse az „Őszinteséget, a Jószívűséget és a Toleranciát”

A KKP által megrendezett hamis önégetés a Tiananmen téren az évszázad legnagyobb hazugsága. Azzal a céllal, hogy megsemmisítse a Fálun Gong-ot a kormány a lehető legálnokebb tette szánta el magát: rávett 5 embert, hogy vallja magát Fálun Gong követőnek és az ő segítségükkel hamis önégetést rendezett a Tinanmen téren. Öten, akaratukon kívül, aláírták saját halálos ítéletüket, amely alapul szolgált arra, hogy a helyszínen kegyetlenül agyonverjék vagy az eset után kivégezzék őket. A CCTV minden kétséget kizáróan, lassított felvétellel mutatta Liu Chunling-ot, az egyiket az öt önégető közül, ahogy meghal a rendőrök verésétől. A felvételek mutatnak egy másik zavaros dolgot is, ahogy Wang Jingdong-ot ülő pozícióban lehet látni, a két lába között egy sértetlen műanyag üveg (valószínűleg teli benzinnel) fekszik, amelyet a tűz után kivettek. Vagy itt van például az orvos és a fiatalabb áldozat Liu Siying közötti beszélgetés is, amely a videokamerák előtt zajlott, akiknek kezelői azért érkeztek a helyszínre, hogy mindent felvegyenek.

Rengeteg bizonyíték van arra, hogy ez az „önégetés” eset csak egy csalás volt, amelyet a Jiang Zemin rezsim készített elő, hogy befektítse a Fálun Gong-ot.

A KKP leírhatatlanul kegyetlen módszereket alkalmazott a Fálun Gong megsemmisítésére, beleértve annak a pénzügyi tartaléknak a pocsékolását, amely az elmúlt 20 évben a különböző gazdasági reformok következtében halmozódott fel. A megsemmisítés érdekében mozgósították a Pártot, a kormányt, a katonaságot, a rendőrséget, titkos ügynököket, külföldi diplomatákat, az állami és civil szervezeteket. A média egész rendszerével manipulálva, szigorú információs blokádot hoztak létre az egyéni megfigyelés és hi-tech alkalmazásával. Mindennek egy célja volt, hogy üldözzék a Fálun Gong-gyakorlók békés csoportját.

A történelem egyetlen gonosztevője sem hazudott olyan felelőtlenül és áthatóan, mint Jiang Zemin és a KKP. A hazugságok különböző formáit használják, hogy különböző eszmékkel és fogalmakkal manipuláljanak, hogy könnyen becsapják az embereket, és azok elhiggyék a hazugságokat és gyűlöletet érezzenek a Fálun Gong iránt. Hisztek a tudományban? A KKP azt állítja, hogy a Fálun Gong egy babona. Azt gondoljátok, hogy a politika visszataszító? A KKP azt nyilatkozta, hogy a Fálun Gong beleavatkozik a politikába. Irigylitek a gazdagokat? A KKP szerint a Fálun Gong vagyont gyűjt. Elvetitek a szervezeteket? A KKP azt állítja, hogy a Fálun Gong egy titkos szervezet. Elfáradtatok a Kínában évtizedek óta tartó személyi kultusztól? A KKP azt mondja, hogy a Fálun Gong gyakorlatok edzik a mentális ellenőrzést. A patriotizmus hívei vagytok? A KKP azt állítja, hogy a Fálun Gong Kína ellensége. Féltetek a zűrzavartól? A Párt azt mondja, hogy a Fálun Gong instabilitást hoz létre. Hiszitek, hogy a Fálun Gong az „Őszinteség, Jóság és Tolerancia” elveket követi? A KKP azt mondja, hogy a Fálun Gong nem szavahihető, nem könyörületes és nem toleráns. A KKP-nak kifordított logikája van, szerinte a könyörületesség azt a vágyat kelti fel, hogy gyilkoljanak az emberek.

Azt gondoljátok, hogy a kormány nem fabrikál ilyen hazugságokat? A KKP még ennél komolyabb és sokkolóbb hazugságokat is gyárt, itt vannak például az öngyilkosságokról vagy önégetésekről szólóak, a rokonok megöléséről és a sorozatgyilkosságokról szólóak. Olyan sok a hazugság, hogy nem lehet nem elhinni. Tetszik nektek a Fálun Gong? A KKP összekapcsolja a politikai meggyőződésedet a Fálun Gong üldözésével, különben dekadensnek tartanak és elbocsátanak. Vagy megfosztanak a prémiumoktól, ha a Fálun Gong-gyakorlók, akikért felelész, Pekingbe mennek, hogy fellebbezzenek. Így válsz a Fálun Gong ellenségévé.

A KKP titokban sok Fálun Gong-gyakorlót fogott el és agymosó szemináriumokon kellett részt venniük, hogy megtagadják azt, amiben hisznek és megígérjék: abbahagyják a gyakorlást. A KKP különböző piszkos módszereket használ, hogy megváltoztassa nézeteiket, felhasználva általuk ismert embereket, a karrierjüket, végzettségüket, hogy hatást gyakoroljanak rájuk, vagy kegyetlen kínzásoknak vetik alá őket, sőt a családtagjaikat és kollégáikat is megbüntetik. Azokat a Fálun Gong-gyakorlókat, akiknek az agyát sikeresen átmosták, felhasználják mások meggyőzésére. A korrump KKP kitartóan igyekszik démonokká változtatni az embereket, kényszerítve őket, hogy az élet sötét oldalán haladjanak.

7. A kínai vonású igazságtalan szocializmus

A „kínai vonások” megnevezés a KKP büntetteinek elkendőzésére utal. A KKP kijelentette, hogy a kínai forradalom sikere lehetségessé vált, a „marxizmus-leninizmus és a kínai forradalom realitásának” integrálásával. A KKP gyakran használta és visszaélt a „vonás” szóval a kártékony és szeszélyes politikájuk ideológiai támogatására.

7.1 A szeszélyesség és a csalás eszközei

A „kinai vonások” csaló felszíne, amit a KKP végrehajt, nem más, mint képtelenség.

A KKP célja a forradalom során az volt, hogy megszerezze a társadalmi vagyont és megtéve a fiatalok minél nagyobb tömegét, hogy lépjenek be pártszervezetekbe, követve a kommunista ideálokat. Sokan közülük elárulták családjukat, átadva családi vagyonukat a KKP-nak. Azonban a KKP fennállása után 83 évvel újra megjelent a korrump kapitalizmus, de most úgy, mint a KKP elválaszthatatlan része.

Ma a KKP vezetők gyerekei és rokonai az új kapitalisták, és a párttagok közül sokan szeretnének bekerülni az újjgazdagok sorába. A KKP a forradalom nevében megsemmisítette a földbirtokosokat és a kapitalistákat és tulajdonukat elkobozta. Ma a csalás és korrupció segítségével lett egy új elit, amely még gazdagabb kapitalistákat szült. Akik a forradalom elején követték a Pártot, ma így sóhajtanak: „Ha tudtam volna, hogy ez történik, nem követtem volna őket.” Az erőfeszítések, harcok, szenvedés évtizedei után megértették, hogy feláldozták apáik, testvéreik vagyonát, mint saját életüket a KKP bűnös ideológiájának oltárán.

A KKP olyan gazdasági alapról beszél, amely meghatározza a felépítményt. Valójában itt a KKP korrump hivatalnokainak gazdasági alapjáról van szó, ez határozza meg a felépítményt, amely erős elnyomással szeretne fennmaradni. Az emberek elnyomása így vált a KKP legalapvetőbb politikájává.

A KKP másik visszataszító vonása abban nyilvánul meg, ahogy a kultúra elvi koncepcióit változtatgatja és a saját átalakított meghatározásait használja, hogy kritizálja és ellenőrizze az embereket. Vegyük példának a „párt” szót. Valójában a történelem során többször alakultak különböző pártok, külföldön szintén. Egyedül csak a kommunista párt gyakorol a pártkollektíva fennhatóságán túlmenő hatalmat. Ha beléptek a pártba, akkor a párt ellenőrzi az életetek minden területét, beleértve a tudatotokat és magánéleteteket. Amikor a KKP megszerezte a politikai hatalmat, megvalósította, hogy ellenőrzést gyakoroljon a társadalom, az állam és az államapparátus felett. Minden területen ő diktál, attól kezdve, hogy ki legyen az ország elnöke, a védelmi miniszter, a rendeleteken, szabályzatokon át az egészen apró kis dolgokig, mint hogy, hol kell valakinek élnie, kit vehet el feleségül, hány gyereke lehet. A KKP felsorakoztatta az ellenőrzés eszközeinek egész tárházát.

A dialektika nevében a KKP megsemmisítette a holisztikus gondolkodásmódot, a gondolkodás képességét és az emberek filozófiai jellegű szellemi útkeresését. A KKP arról beszél, hogy „mindenkinek munkája szerint”, „hagyjunk embereket először meggazdagodni” ez azt jelenti, hogy „mindenkinek a hatalom szintjétől függően”. A KKP kihasználja azt a helyzetét, hogy „teljes szívből az embereknek szolgálhat”, hogy megtéve azokat az embereket, akik még ideálokban hisznek, és aztán teljesen átmossa az agyukat, ellenőrzi és engedelmes eszközökké változtatja őket, akik „teljes szívből szolgálják a Pártot” és fel sem merül bennük az emberi jogok védelme.

7.2 A kínai sajátosságú bűnözők Pártja

Felhasználva azt az elvet, hogy a pártérdekek mindenek felett állnak, a KKP eldeformálta a kínai társadalmat démoni kultuszával, a lehető legelfajzottabb embereket hozva létre a társadalomban. Ez a vonás különbözteti meg bármely más államtól, országtól, szervezettől. Elve, hogy ne legyenek elvek. Mosolya mögött nincs őszinteség, ezért a jóézésű emberek nem értik meg a KKP-t. Az általános emberi normákat követve, el sem tudják képzelni, hogy egy ilyen gonosz szervezet

képviselheti az országot. Mindent a „kínai vonásokkal” magyarázva, a KKP elhelyezkedett más nemzetek között. A „kínai vonások” más szavakkal a „KKP gonosztevőinek vonását” jelenti.

7.3 A bűnözés elterjedt az egész országban: egy példátlan erkölcsi romlással néz szembe a kínai nép

1990 elején egy kínai mondás járta be az országot: „Gazember vagyok és nem félek senkitől.” Ez a szomorú következménye a KKP évtizedes ártalmas uralmának, amelynek folyamán szétbomlasztotta a népet. Megvan a virágzás látszata, valójában pedig a társadalom minden részét az erkölcsi romlás hatja át.

A Kínai Kongresszus képviselői gyakran vitatják a „becsületesség és bizalom” kérdését. Az egyetemi felvételikén olyan dolgozatot kell írni, amelynek címe „becsületesség és bizalom”. Ez arról tanúskodik, hogy komoly problémák vannak a „becsületességgel és bizalommal”, hogy az erkölcsi hanyatlás nem látható, de mindenütt jelenlévő eleme a kínai társadalom válságának. A korrupció, a csalás, a hamis termékek, a hazugság, a rosszindulat és az általános szétesés jellemzi az egész társadalmat. Az emberek között nincs meg a legalapvetőbb bizalom sem.

Akik az mondják, hogy elégedettek az életszínvonal emelkedésével, nem a stabilitásra gondolnak elsősorban? És mi a legfőbb a stabilitás érdekében? Az erkölcs. Egy széteső erkölcsű társadalom nem biztosíthat nyugalmat és bizalmat.

Mára a KKP megsemmisítette majdnem az összes hagyományos vallást és megrendítette a hagyományos értékek rendszerét. A KKP gátlástalansága, hogy meggazdagodjon és hogy bacsapja az embereit, valójában az embereket a mélybe taszítja, szétbomlasztja a társadalmat és az erkölcstelenség felé vezet. A bűnöző eszközöket alkalmazó KKP csak olyan társadalomban tud működni, ahol tönkrement az életmód és a természet. Éppen ezért a KKP mindent elkövet, hogy az emberek minél mélyebbre süllyedjenek, bűnözőkké változtatva a különböző szinten élő embereket. Így a KKP a csalásnak köszönhetően, aláássa az erkölcsi alapokat, amelyek hosszú ideig életben tartották a kínai népet.

Utószó

„Könnyebb megváltoztatni a folyókat és hegyeket, mint megváltoztatni valakinek a természetét.” A történelem többszörösen igazolta, hogy valahányszor a KKP enyhíti a láncokat és az utakat, sohasem szándékozik lemondani róla. Az 1960-as nagy éhezés után a KKP elfogadott egy gazdasági programot, hogy helyreállítsa a mezőgazdasági termelést, de nem változtatott a szegény kínai parasztok „szolga” státuszán. Az 1980-as években végrehajtott gazdasági reform és liberalizáció nem feszélyezte a KKP-t, hogy 1989-ben felemelje bárdját saját emberei ellen. A KKP a jövőben is megpróbálja megváltoztatni a felszín, de bűnöző természetét nem.

Valaki azt gondolhatná, hogy ami volt, az elmúlt, hogy a helyzet megváltozott és a KKP nem ugyanaz, ami volt. Lehet, hogy van, aki megelégedve a csalás látszatával, tévesen azt hiszi, hogy a KKP a reformok folyamán megjavult vagy javításokat szeretne végrehajtani. Ezek az emberek szeretnének megfeledkezni a múlt nyomasztó élményeiről. Mindezek csak lehetőséget adnak a KKP bűnöző csoportjának, hogy életben maradjon, és tovább fenyegetse az emberiséget.

A KKP mindent elkövet, hogy az emberek elfelejtsék a múltat. A nép harcai azonban emlékeztetnek arra, amik a KKP ideje alatt történtek.

Valójában a KKP történelme olyan történelem, amely elrongálta az emberek emlékezőképességét. Egy olyan történelem, amelyben a gyerekeknek fogalmuk sem volt arról, amit a szüleik átéltek, egy olyan történelem, amelyben emberek százmilliói élték át a KKP véres múltjának átka és az a közti konfliktust, hogy a KKP-ban bízni kell és támogatni kell azt.

Amikor a kommunizmus gonosz kísértete a világba került, felszabadította a társadalom söpredékét és felhasználta a koldusok felkelését, hogy magához ragadja és megerősítse politikai hatalmát. Ezt vér és zsarnokság segítségével érte el, „pártmeggyőződés” címszóval zsarnoki hatalmat hozott létre és tartott fenn. Az ún. harc ideológiát használta fel, amely szemben áll a természettel, égi törvényekkel, az emberi természettel, a világegyetemmel, tönkre teszi az emberi lelkiismeretet és jóakaratot, és megsemmisíti a hagyományos civilizációt és a moralitást. Véres mézárásokat és agy mosást alkalmazott, hogy megszilárdítsa ördögi kommunista kultuszát, egy elkorcsosult nemzetet hozott létre csak azért, hogy irányíthassa az országot. A KKP egész történetében, olyan erőszakos időszakok voltak, amikor a vörös terror elérte csúcspontját, és olyan visszás időszakok, amikor a KKP alig tudta elkerülni saját pusztulását. Valahányszor a KKP cselekhez folyamodott, hogy kikeveredjen a válságból, ez csak egy újabb lépés volt az erőszak és a nép becsapása útján.

Amikor az emberek felismerik a KKP gonosz természetét, és ellenállnak a hamis kép csábításának, akkor lesz vége a KKP lelkiismeret nélküli természetének.

A KKP 55 éves vezetése csupán egy pillanat Kína 5000 éves történelmében. A KKP megjelenése előtt Kína a legnagyobb civilizációt hozta létre, ami csak létezett az emberiség történelmében. A KKP kihasználta Kína belső problémáit és a külföldi inváziót, hogy szabadjára engedje pusztító szenvedélyét. Emberek tízmilliói veszték el, számtalan család ment tönkre, feláldozták az ökológiai tartalékokat, amelyekről Kína további léte függ. Mi lehet megsemmisítőbb, mint a kínai erkölcsök és a gazdag nemzeti kultúra teljes megsemmisítése?

Milyen jövő vár Kínára? Milyen fejlődési irányt választ Kína? Ilyen komoly kérdésekre nem lehet csupán néhány szóval válaszolni. Azonban egy dolog biztos: ha nem áll helyre a nép erkölce, nem áll vissza az emberek és a természet, az emberek egymás közötti, az ég és föld kapcsolata, ha nem lesz kultúra és hit az emberek együttműködésében, akkor a fényes jövő a kínai nép számára elérhetetlen.

Az elnyomás és agy mosás évtizedei alatt, a KKP becsepegtette a kínaiak gondolkodásába saját gondolkodásmódját, a jóról és rosszról kialakított értékrendszerét. Az emberek oda jutottak, hogy elfogadták és bizonyos mértékig felmentették a KKP-t hamis, hazug természetéért, részeivé váltak a hazugságoknak, ideológiai alapot biztosítva létezésének.

Ahhoz, hogy kiküszöböljük életünkben a KKP által becsepegtetett doktrínákat, hogy tisztán lássuk a KKP ördögi természetét, és helyreállítsuk az emberi természetet és a lelkiismeretet – ez az első és leglényegesebb lépés ahhoz, hogy Kína akadály nélkül válhasson egy KKP-tól mentes, szabad társadalommá.

Az, hogy ez az út biztosan és békésen járható-e, az attól függ, hogy milyen változások történnek minden egyes kínai szívében. Annak ellenére, hogy a KKP

minden nemzeti kincssel és az erőszak összes eszközével rendelkezik, ha minden állampolgár hinni kezd az igazság és erkölcsünk megmentő erejében, akkor a KKP elferdült kísértete elveszti létezésének alapjait. A nemzeti kincsek becsületes kezekbe kerülnek vissza. Ez lesz Kína újjászületésének pillanata.

Csak a KKP nélkül születhet újjá Kína.

Csak a KKP nélkül van reménye Kínának.

A KKP nélkül a becsületes, jóságos kínai nép helyreállítja Kína nagyságát.